

“भीठे बच्चे- तिम्नो पढाइ बुद्धिको हो। बुद्धिलाई शुद्ध गर्नको लागि प्रवृत्तिमा धेरै युक्तिले चलनु पर्छ, खान-पानको परहेज राख्नु पर्छ।”

प्रश्न:- ईश्वरको कारोबार धेरै अद्भुत र गुप्त छ, कसरी?

उत्तर:- हरेकको कर्मको हिसाब-किताब चुक्ता गराउने कारोबार धेरै अद्भुत र गुप्त छ। कसैले जति नै आफ्नो पाप कर्म लुकाउने कोसिस गरोस् तर छिप्न सक्दैन। सजाय अवश्य भोग्नु पर्नेछ। हरेकको खाता माथि रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- बाबाको बनेपछि कुनै पाप भयो भने सत्य बताउनाले आधा माफ हुन्छ, सजाय कम हुन्छ। त्यसैले नलुकाऊ। भनिन्छ- कखको चोर सो लखको चोर... लुकाउनाले धारणा हुन सक्दैन।

ओम् शान्ति। कसको यादमा बसेका छौ? बच्चाहरूले सम्झन्छन्- माता-पिता बापदादा अब आउनुहुन्छ, आएर हामी बच्चाहरूलाई आफ्नो वर्सा दिनुहुन्छ। बाबा सँग हामीले फेरि ५ हजार वर्ष पहिले जसरी स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं। यो त हरेकको दिलमा छ नि। अब यस नर्क रूपी संसारलाई आगो लाग्दैछ। तिम्नो यस दुनियाँ सँग कुनै पनि सम्बन्ध छैन। तिम्नो लागि ज्ञान पनि गुप्त छ भने वर्सा पनि गुप्त छ। लौकिक पिताको वर्सा त प्रत्यक्ष हुन्छ। पिताको यो जायदाद हो। आँखाले देख्छन्। पितालाई पनि देख्छन् र वर्सालाई पनि देख्छन्। हाम्रो आत्मा पनि गुप्त छ। यी आँखाले न आत्मालाई, न परमात्मालाई देख्न सकिन्छ। लौकिक सम्बन्धमा आफूलाई शरीर सम्झेर शरीरलाई पनि यी आँखाले देखिन्छ र शरीर दिने पितालाई पनि देखिन्छ। टिचर गुरुलाई पनि देखिन्छ। तर यहाँ त बाबा टिचर गुरु सबै हुनुहुन्छ गुप्त। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्माहरूलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। पहिले तेस्रो नेत्र थिएन। आत्मा सुतेको थियो। अहिले आत्मालाई जगाइन्छ। आत्मा पनि गुप्त छ। जसरी आत्मा आएर शरीरमा प्रवेश गर्छ, त्यसैगरी शिवबाबा पनि यस शरीरमा आएर हामीलाई फेरि स्वर्गको मालिक बनाइरहनु भएको छ। बुद्धिले पनि भन्छ- हामीले अनेक पटक बाबाबाट वर्सा लिएका छौं- आधाकल्पको लागि। फेरि आधाकल्प गुमाइदिन्छौं। अहिले फेरि हामीले श्रीमतमा आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। श्रीमत दिनेवाला पनि गुप्त हुनुहुन्छ। तिम्नो आत्मालाई थाहा छ- हामी परमपिता परमात्मा सँग गुप्त रूपमा सुनिरहेका छौं। आत्म-अभिमानि अवश्य बन्नु छ। पहिला आत्मा, पछि शरीर हो। आत्मा अविनाशी, बाबा पनि अविनाशी। बाबाले जुन शरीर लिनुहुन्छ, त्यो विनाशी छ। यस शरीरमा आएर बच्चे-बच्चे भन्नुहुन्छ र स्मृति दिलाउनुहुन्छ- म आएको छु तिमीलाई दैवी सत्ययुगी स्वराज्यको लागि पुरुषार्थ गराउन। पुरुषार्थ पनि पूरा गर्नु पर्छ। सत्ययुगमा केवल तिम्नो नै राज्य हुन्छ। तिमीले राज्य गरेका थियौ। फेरि पुनर्जन्म त लिनु पर्ने हुन्छ। जो श्रीकृष्णको वंशावली अथवा दैवी कुलका थिए उनै फेरि रहन्छन्। अरू कुनै हुँदैन। चन्द्रवंशी कुल पनि हुँदैन। यो त धेरै सहज कुरा हो बुझ्नको लागि। वास्तवमा सत्ययुगमा कुनै धर्म थिएन। अहिले त धेरै धर्म छन्, आपसमा झगडा गरिरहन्छन्। अनेक ताली बजिरहन्छ। सत्ययुगमा धर्म नै एक हुन्छ त्यसैले ताली बज्दैन। तिमी बच्चाहरूले गुप्त रूपमा आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौ। हरेकले भन्छन्- हामीले आफ्नो राज्यमा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। त्यसैले यति बहादुरी पनि चाहिन्छ। तिम्नो नाम नै छ शिवशक्ति, शेरमा सवारी कसैको हुँदैन, यो महिमा देखाइएको हो। त्यसैले शक्तिलाई शेरमा बसाउँछन्।

तिमी कुनै शेरमा त बस्दैनौ। तिमी त मायामाथि जित प्राप्त गर्नेवाला हौ। यो पहलवानी देखाउँछन् त्यसैले तिमी नाम शिव शक्ति सेना राखिएको छ। हुन त गोपहरू पनि छन् तर धेरैजसो माताहरू छन्। अपवित्र प्रवृत्ति मार्गबाट पवित्र प्रवृत्तिमार्गमा तिमीले लैजान्छौ। तिमीलाई थाहा छ— सत्ययुग विष्णुपुरीमा हामी धेरै सुखी थियौं। पवित्रता, सुख, शान्ति सबैथोक थियो। यहाँ त कति दुःख छ। घरमा बच्चाहरू कपूत भए भने कति दिक्क गर्छन्। वहाँ त सदैव हर्षित रहन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— बेहदका बाबा फेरि बेहदको सुख दिन आउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— ठीक छ गृहस्थ व्यवहारमा बस, केवल बुद्धिमा धारणा गर— यो पढाइ बुद्धिको हो। घरमा रहेर श्रीमत्तमा चल। खान-पानले पनि असर पर्छ। त्यसैले युक्तिले चल। हरेकको कर्मबन्धन आफ्नै छ। कुनै बाँधेली छन्, कुनै बन्धनमुक्त छन्। कुनै त चलाखी पूर्वक भूँ-भूँ गरेर छुट्टी लिन्छन्। युक्तिहरू त धेरै सम्झाइन्छ। भन— बाबाको आदेश छ— पवित्र बन, म तिमीलाई भक्तिको फल दिन आएको छु। अवश्य भगवान्को मतमा चलनु पर्ने हुन्छ, तब नै सजाय नखाइकन हामी मुक्ति-जीवनमुक्ति प्राप्त गर्छौं। जन्म-जन्मान्तरको बोझ शिरमा छ। जसरी बाबाले एक सेकेन्डमा मुक्ति-जीवन मुक्ति दिनुहुन्छ, त्यसैगरी सजाय पनि एक सेकेन्डमा मिल्छ, तर धेरै भोग्नु पर्ने हुन्छ। जस्तै काशी कलवट खाँदा, त्यो थोरै समयमा धेरै सजाय खान्छन् तर हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ। तिमीले त सजाय नखाइकन हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ। त्यसैले यस्तो पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, जसबाट सजाय खान नपरोस्। बाबालाई याद गर्नु राम्रो हो। विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। विनाशकाले पाण्डवहरूको प्रीत बुद्धि। बाबाले सम्मुख आएर प्रीत राख्न लगाउनु भएको छ। बाँकी अरू सँग प्रीत राखेर के गर्छौं! ती सबै समाप्त हुनु छ। एक बाबालाई याद गर्ने हड्डी पुरुषार्थ गर्नु छ। बाहिरबाट मित्र सम्बन्धीहरू सँग हालचाल सोधिन्छ, तर दिल एक बाबा सँग। जिस्मानी आशिक माशुक घरमा रहेर पनि एक अर्कालाई याद गर्छन्। तिमी आशिक बनेका छौ शिवबाबाको। उहाँ तिमी सम्मुख हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई याद गर्नुहुन्छ, तिमीले उहाँलाई याद गर। शिवबाबा यस शरीरमा आएर आत्माहरूको सम्बन्ध स्वयं सँग गराउनुहुन्छ। यसलाई भनिन्छ— आत्माहरूको परमपिता परमात्मा सँग कल्याणकारी मेल। तिमी ज्ञान गंगा हौ, ज्ञान सागर बाबा एक हुनुहुन्छ। बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाले अरू कुनै कष्ट दिनुहुन्न, केवल पवित्र रहनु छ। काम महाशत्रु हो, यसमाथि जित प्राप्त गर्नु भन्ने तिमी कृष्णपुरीको मालिक बन्छौ। बाबाको आदेश छ— पवित्र बन्यौ भने २१ जन्मको राजाई पाउँछौ। पतित बन्नु भन्दा त यहाँ रहेर भाँडा माँझनु राम्रो हो। तर देह-अभिमान भएकाले वर्सालाई पनि गुमाइदिन्छन्। हेर बाबा कति ठूलो हुनुहुन्छ, पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनु भएको छ। शिवबाबालाई सोमनाथको मन्दिरमा पुजिरहेका छन्। उही बाबा यस समय हेर कति साधारण रूपमा बस्नु भएको छ। अहिले परमात्माले स्वयं शिक्षा दिइरहनु भएको छ, यसमा चलेनौ भने पदलाई रेखा लगाइदिन्छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू पवित्र बन। अहिले सबै भ्रष्टाचारी छन्, श्रेष्ठाचारी उनलाई भनिन्छ जो पवित्र रहन्छन्। सरकारले संन्यासीहरूको संगठन बनाएको छ— तपाईंहरूले सबैलाई श्रेष्ठाचारी बनाउनुहोस् भनेर। तर श्रेष्ठाचारी त हुन्छन् नै सत्ययुगमा। यहाँ कोही हुन सक्दैन। पवित्रलाई नै श्रेष्ठ भनिन्छ। संन्यासी पवित्र हुन्छन् तर फेरि पनि अपवित्रबाट जन्म लिन्छन् किनकि हो नै मायाको राज्य। कुनै योगबलद्वारा जन्म

त लिँदैन्। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— दिल हमेसा साफ रहनु पर्छ। अलिकति पनि अंहकार नरहोस्। बिल्कुल गरिब बन्नु राम्रो हो। बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज, वाह गरिबी वाह! गरिबलाई साहुकार बनाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— गरिबबाट धनवान बनाउँछु। तिमीहरू नै बन्छौ र बन्छन् पनि उनै, जो श्रीमतमा चल्छन्। उनै स्वर्गको मालिक बन्न सक्छन्। बाबाले सहज राजयोग सिकाउनु हुन्छ नै कृष्णपुरी अथवा स्वर्गको मालिक बन्नको लागि। बाबाको आदेश छ— पवित्र बन, अरू कुनै मनुष्यलाई हामी गुरु मान्दैनौं। धेरै खिटपिट हुन्छ पवित्रतामा। कसैलाई कुटाइ खानु पर्छ, घरबाट निकालिदिए भने उनले के गर्ने? बाबा उनलाई शरण दिनुहुन्छ, तर यस्तो पनि होइन— बाबाको पासमा आएर फेरि सम्बन्धी याद गरून्। फेरि त उल्टै नोकसान गर्छन्। दुवै परिवारबाट निस्कन्छन्। ज्ञानको धारणा गर्दैन् भने सुध्रिदैन्। पुरानै चाल चलिरहन्छन्। यहाँ त कुनै पनि पाप गर्नु हुँदैन। तिमी त पुण्य आत्मा बन्नु छ। श्रीमतको आधारमा आफैं सँग सोध— यो पाप हो वा पुण्य हो? बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— जति पनि पाप गरेका छौ, त्यो बाबालाई सुनाउनाले आधा पाप मेटिन्छ। धेरै बच्चाहरूले बताउँछन्— मैले यो गरेको छु। यो अपराध छ, फलानो सँग पतित बनेको छु। बाबाले त जान्नुहुन्छ नि— कति विकर्म गरेका छौं। सम्झाउनु हुन्छ— अब कुनै पाप नगर, नत्र सजाय एकदम सौगुणा हुन्छ फेरि धर्मराजपुरीमा साक्षात्कार गराउँछु। तिमीले यस्तो-यस्तो पाप गरेर लुकाउँथ्यौ। छिप्न त सक्दैन। बाबाले हेर्नु त हुन्न, तर बाबाले राम्रो सँग जान्नुहुन्छ नि। धर्मराजको पासमा सारा खाता रहन्छ। ईश्वरीय कारोबार धेरै अद्भुत र गुप्त छ। भन्छन् नि— पाप गरेको रहेछ, त्यसैले यो जन्ममा यस्तो घरमा जन्म मिलेको छ। अवश्य जम्मा हुन्छ नि। माथि खाता त हुन्छ नि। अहिले त्यो खाता यहाँ छ त्यसैले बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ— अब कुनै पाप नगर। कखको चोर सो लखको चोर भनिन्छ। सम्झनु पर्छ— मैले धेरै ठूलो पाप गरें भने फेरि पद भ्रष्ट हुन्छ। धारणा भएन भने ईश्वरीय सेवा गर्न सकिदैन। अरूको पनि कल्याण गर्नु छ। यसै समय बर्बाद गन्यौ, पाप गरिरह्यौ भने पद कम हुन्छ। फेरि कल्प-कल्पान्तरको लागि त्यो पद कायम हुन्छ। त्यसैले जति हुन सक्छ पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। सोध्नुहुन्छ— बाबाको पासमा किन आउँछौ? भन्छन्— सूर्यवंशी राजधानीको वर्सा लिन। त्यसोभए श्रीमतमा अवश्य चल्यो पर्छ। हेर्नु छ— मबाट कुनै खराब काम वा पाप त हुँदैन? नत्र सयगुणा दण्ड पर्छ, फेरि गएर दास-दासी बन्छौ। यहाँ त्यसैले कहाँ आएका हौ र। मम्मा बाबा भन्छौ त्यसैले नरबाट नारायण बन्नु पर्छ नि। धारणा विना पद कसरी पाउँछौ? मम्मा बाबा भनेर पनि मम्मा बाबाको तख्तमा बसेनौ भने बुझिन्छ पूरा पढेका छैनौ। मम्मा बाबा त नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्नुहुन्छ नि। तिमीलाई पनि बाबा त्यही पढाउनु हुन्छ। त्यसैले बाबा सँग पूरा वर्सा लिनु पर्छ। धेरै छन् जो लुकी-लुकी पाप गरिरहन्छन्, बताउँदैनन्। जति नै सम्झाऊँ फेरि पनि छोड्दैनन्। चोरलाई बानी परेपछि चोरी नगरी, झुटो नबोली रहन सक्दैन। सत्य बाबा सँग सत्य नै बोल्नु पर्छ। बाबालाई बताउनु पर्छ— मबाट यो पाप भयो, क्षमा गर्नुहोस्। मायाले पाप गरायो। ठीक छ, फेरि पनि सत्य बोलेमा पाप आधा माफ हुन सक्छ। नत्र पाप बढ्दै जान्छ। कुनैले भन्छन्— धन्दामा पाप हुन्छ। व्यापारीहरूले पाप गर्छन् त्यसैले धर्माऊ निकाल्छन्— पाप कम होस् भनेर। पाप गरेर फेरि पुण्यमा पैसा लगाउनु, त्यो पनि राम्रो नै हो। डुबेको नाउबाट फलाम निकले पनि राम्रो। यहाँ बाबाले त स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, त्यसैले सबै पुण्यमा नै जान्छ। दान-पुण्य गर्नेहरूलाई अवश्य मिल्छ नै। बाबाले हरेकलाई सम्झाउनु हुन्छ, बाबाले हरेक कुरामा मत दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कहिल्यै यस्तो काम गर्नु हुँदैन। तर

मायाले छोड्दैन। मीठो-मीठो चीज देखे भने झट्ट खान्छन् वा लिन्छन्। यस्तो-यस्तो पाप कर्म गरेर आफ्नै पद भ्रष्ट गर्छन्। कति बच्चाहरू बाबा-बाबा भनेर फेरि हात छोडिदिन्छन्। हात छोड्यो फेरि के हालत होला? मायाले एकदम काँचै खाइदिन्छ फेरि ऊ कौडीको पनि रहँदैन। नम्बरवार त हुन्छन् नि। सुखधाममा कुनैले त राजाई गर्छन्, कुनै फेरि साधारण पनि हुन्छन्। दास दासीहरू पनि हुन्छन् नि। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदका बाबा सँग बेहद सुखको वर्सा मिलिरहेको छ, त्यसैले बाबाको श्रीमत्तमा चलेर पूरा वर्सा लेऊ। मृत्यु त सामुन्ने खडा छ। अकाले मृत्यु त हुन्छ नि। हवाई जहाज खस्यो, सबै मरे। कसलाई थाहा थियो— यो होला भनेर। मृत्यु शिरमा खडा छ त्यसैले कोसिस गरेर बाबा सँग पूरा वर्सा लिनु पर्छ। श्रीमत अनुसार शरीर निर्वाह अर्थ कर्म गर। साथ-साथै यो पढाइ पनि पढ। बाबाले युक्तिहरू त सबै बताउनु हुन्छ। पुरुषार्थ गरेर पवित्र पनि रहनु छ। कुचो लगाउनु, भाँडा माँझ्नु राम्रो हो— अपवित्र बन्नु भन्दा त। तर देही-अभिमानि बन्नु पर्छ। पवित्रताको मान त छ नि। पवित्र बनेनौ भने पद पनि पाउँदैनौ। यो सबै बच्चाहरूलाई शिक्षा दिइन्छ। बच्चाहरू त वृद्धि हुँदै जान्छन्। प्रजा पनि धेरै बन्नु छ। एक राजाका प्रजा त हजारौंको अन्दाजमा हुनु पर्छ नि। राजा बन्न मेहनत छ। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस विनाशकालमा दिलको सच्चा प्रीत एक बाबा सँग राख्नु पर्छ। एकको नै यादमा रहनु छ।
- २) सच्चा बाबा सँग सदा सच्चा रहने गर। केही पनि लुकाउनु हुँदैन। देही-अभिमानि रहने मेहनत गर्नु पर्छ। अपवित्र कहिल्यै बन्नु हुँदैन।

वरदानः— महावीर बनेर हर समस्याको समाधान गर्ने सदा निर्भय र विजयी भव

जो महावीर छ, उसले कहिल्यै यो बहाना बनाउन सक्दैन— परिस्थिति यस्तो थियो, समस्या यस्तो थियो त्यसैले हार भयो। समस्याको काम हो आउनु र महावीरको काम हो समस्याको समाधान गर्नु नकि हार खानु। महावीर उही हो, जो सदा निर्भय भएर विजयी बन्छ। सानो-तिनो कुरामा कमजोर नबन। महावीर विजयी आत्मा हर कदममा तनबाट, मनबाट खुशी रहन्छ, ऊ कहिल्यै उदास हुँदैन, उसको पासमा दुःखको लहर स्वप्नमा पनि आउन सक्दैन।

स्लोगनः— सबैप्रति सदा कल्याणको भावना रहोस्— यही ज्ञानी, योगी आत्माको लक्षण हो।